

חמשה עשר באב

אתה צורר לך תוכל לצרר לך מה שפגמת
כל השנה, ומה מתקו דצריו לחיך קנא.

ועל זה צנו הקדוש אדמו"ר מ' משה
אליקים ז"ל גמר אומר פירוש הגמרא שם,
שציוס זה ציררו עלים ולא היו מתליעין, כי
האדם עץ השדה, והיינו שציררו את עצמם
מכל חטא, ועשו תשובה ותיקנו כל הצורך.
וזה נקרא מחלדי חקלא, ולא היו מיום זה
והלאה קנב.

זכרון שמואל (ר"פ עקב).

מ"ן באב מאי היא וכו' רב מתנה אמר
יום שניתנו הרוגי ביתר לקבורה
(סעמית לא.) קבורה מורה לתיקון, כמו שאמר
הרב המגיד על המאמר חז"ל שבו ניתנו
הרוגי ביתר לקבורה.

משמרת איתמר (מסעי, ד"ה ומלרים מקברים).

לא היו ימים טובים לישראל בחמשה
עשר באב וכיוזב"פ שבהן היו
בנות ישראל יוצאות וכו', ומה היו
אומרות, בחור שא נא עיניך וראה מה
אתה צורר לך וכו' (סעמית ל.). אדמו"ר
הרב המגיד ז"ל מקאזניץ צמתק שפתיו
פירש הדבר, שחמשה עשר צאצ מתחילין
ימי הרצון לתקן כל הדברים והמעשים של
כל השנה ונתקבלו לפני המקום. ומט"ו צאצ
עד ראש השנה הם מ"ה ימים.

וזה רמז חז"ל, צחור, הם בני ישראל
שהם נצחרים מכל האומות. שא עיניך, היינו
מהחודש מנחם אצ שהוא צחינת עינים כמ"ס
האר"י ז"ל (סע"ח ט' ר"ה פ"ד), צריך האדם
לתקן מה שפגם בעינים. וזה צורר כל ניצולות
הקדושים מה שהוריד לעמקי הקליפות, וז"ס
מה" שצמ"ה ימים שמת"ו צאצ עד ר"ה,